

Fans o fanàtics?

Els famosos, amb les seues vides privades i els seus escàndalos públics, desperten en nosaltres la curiositat. Però, moltes vegades, eixe interès pot convertir-se en idolatria i hasta obsessió.

Els sicòlegs ja han creat el terme que descriu este fenòmen. L'anomenen la "síndrome del culte als famosos", que es definís com un tipus de relació parasocial que pot arribar a ser patològica i tindre elements addictius. És a dir, relacions unilaterals en que només una de les persones se sent relacionada amb una altra, la qual, en Calvi, fins i tot ignora la existència de la primera.

No sempre ser *fanàtic* d'algú es una cosa negativa, habitualmente esta idolatria és un simple entreteniment que no té res de perjudicial. Però hi ha vegades en què la idolatria reflectix una personalitat neuròtica e insegura que troba en el famós un model ideal amb qui identificar-se. En els casos mes estrema, la idolatria o fanatisme es dóna com a part d'una conducta que voreja la sicopatia, i la persona patís i viu com si fóra en carn pròpia les experiencias del seu ídolo.

Este tipus de fenomens no es nou, i generalmente es projecta cap a persones d'un estatus social superior. Antes eren els reis i les reines. Hui, els nostres reis y reines del *rock* o del cinema.